Iz knjige "SVJEDOČANSTVO GLORIE POLO"

...

"Knjiga života

Nakon ove analize svojega života prema odredbama DESET BOŽJIH zapovijedi, omogućen mi je pogled u moju „Knjigu života“. Bio je to predivan čas. Nedostaju mi jednostavno riječi da tu „KNJIGU ŽIVOTA“ prikladno opišem.

Ona počinje s mojim začećem. Netom su se stanice mojih roditelja spojile, nastao je „BLJESAK!“ jedne iskre. Jedna mala, predivna eksplozija svjetla i pri tome je nastala iz toga jedna duša, moja vlastita duša, posve zaštićena u rukama BOGA OCA – i vidjela sam tako

ljubaznog i nježnog oca u BOGU OCU.

24 sata na dan bio je On sam mnom, vodio me SVOJOM rukom, štitio me, bio je uvijek zabrinut za mene i išao za mnom. ON me nije puštao od SVOJIH očiju i nikada samu. I sve što mi se činilo u prvi čas kao kazna ili kao velika nesreća, bilo je ništa drugo do izražaj NJEGOVE LJUBAVI i njegove brige za mene.

Jer me je ON gledao, ne izvana, i nije gledao na moje dobro oblikovano tijelo, NE, ON je gledao na moju najdublju nutrinu, ON je istraživao moju dušu i vidio pri tome, kako sam ja lagano ali sigurno skretala s NJEGOVA PUTA i kako sam isključila NJEGOVO spasenje i otkupljenje.

Tako sam doživjela mnoge situacije svojeg proteklog života gledajući u „KNJIGU ŽIVOTA“ u njihovoj povezanosti i vidjela sam odgovarajuće posljedice svojeg djelovanja i odluka svoje slobodne volje. Za bolje razumijevanje navest ću vam jedan primjer, koji pokazuje, kako je predivna „KNJIGA ŽIVOTA“.

U svojem životu bila sam vrlo neiskrena i licemjerna. Tako bih često rekla svojim poznanicima ili pak prijateljicama, s laskavim glasom:

„Hej! Gle kako divno danas izgledaš. Ta tvoja haljina je jednostavno sjajna i lijepo ti pristaje! Kako lijepo u njoj izgledaš!“

Ali u „Knjizi života“ vidi se također što se pri tome misli i što se odvija u nutrini srca. I tada sam spoznala da sam tada u svojem srcu sebi rekla:

„Pfuj! Kako grubi izgled, i pri tome ona još misli da je kraljica ljepote!“

Vidite, takve su bile moje misli u mojoj skrivenoj nutrini. U ovoj „Knjizi života“ vidi se i čuje kao u jednom filmu ta događanja, i tako sam ja vidjela i čula sve točno tako, kako je to nekad u mojem životu bilo rečeno i moglo se čuti, s jednim izuzetkom, da sam mogla također vidjeti i zapaziti i svoje misli.

Bio je to kao film-s-dva-kanala-tona na raznim jezicima ili kao film s potpisanim tekstom (titlovan film). Jedan tonski kanal donosio je točno ono, što je preda mnom bilo rečeno mojim jezikom i što se moglo vidjeti, a drugi tonski kanal pokazivao mi je moje misli, koje sam istovremeno imala, koje sam mogla čuti i čitati, i mogla sam pri tome vidjeti stanje svoje duše, svoje nutrine. Vi biste mislili na jednu tehničku čudesnu stvar, kada biste doživjeli nešto takva o vašim izričajima ili o situacijama vašeg vlastitog života. To je jednostavno predivno!

I tako sam vidjela nutarnju stvarnost svojega života. Sve moje laži su stajale posve otvoreno tu, one su ključale kao u jednom loncu bek poklopca, bile su gole i bez uljepšavanja, uočljive za svakoga. Sav svijet ih je mogao vidjeti. One su bile žive i pokretne i otkrile su svoje sramotne čine.

Moja majka, koju sam često prevarila, jer mi nije dopustila da izađem i da se susretnem sa svojim „zlim“ prijateljima. Ali s primjedbom: „Majko, ja imam sada rad u grupi u školskoj biblioteci!“ ja sam već bila vani. A moja majka bi „žabu“ progutala i meni oduzela moju laž.

Kako često sam s takvim lažima sebi oduzimala vrijeme, vukla se po kućama, gledala pornografske filmove, ili bih otišla u neki bar, da sa svojim „prijateljicama“ pijem pivo.

I sada sam ja vidjela također svoju majku u svojoj za sve otvorenoj „Knjizi života“. Njoj nije ništa izbjeglo.

Još jedan daljnji primjer za to što sam vidjela u toj „Knjizi života“. Moji roditelji su mi uvijek davali banane da uzmem za ručak u svojoj školi. U ono vrijeme mi smo živjeli u vrlo siromašnim prilikama, tako da je moj paket za ručak većinom bio samo od banana, a povremeno također s kruhom i mlijekom. Ja bih često pojela svoje banane na putu prema školi i bacila bih koru od banane jednostavno svugdje, kuda sam upravo prolazila, a da dalje o tome ne mislim. Nikada mi nije došlo na pamet, niti sam razbijala glavu, što se sve može dogoditi s tom glatkom s nepažnjom bačenom korom banane, kakvu sve štetu može to prouzročiti nekom čovjeku. I tako su ležale preda mnom bačene kore od banane jednostavno naokolo.

Iznenađujuće i veoma potresno je bilo kada mi je GOSPPODIN BOG pokazao, što su neke – naravno ne sve – prouzročile te naokolo bačene kore. Vidjela sam osobe koje su po toj kori od banana pale, a u nekim slučajevima ti padovi po jakom prometu mogu završiti smrtonosno, i ja bih time još bila kriva da sam uzrokovala nečiju smrt. Sve samo zbog nepažnje, iz pomanjkanja osjećaja odgovornosti i pomanjkanja milosrđa prema svojim bližnjima.

Tako je također bilo i u jednom drugom slučaju, kod kojega je jedna žena na kasi u supertrgovini samo zbog jedne pogreške vratila 4.500 pesosa. I u tom slučaju sam otišla jednom od rijetkih slučajeva na ispovijed, kada sam ja stvarno osjetila pravo, duboko kajanje i veliku bol zbog svoje grješnog ponašanja.

Moj otac je nas djecu uvijek opominjao da budemo pošteni u svojem životu i usprkos siromaštvu da čast neke osobe smatramo velikim dobrom, prije svega također svoju.

Mi nismo smjeli posegnuti za tuđim novcem, pa ni onda, kada se radilo o nekoliko centi. Kada se dakle dogodio meni ovaj događaj s povratom novca, zapazila sam pogrješku tek u kolima, kada sam već bila na povratku u svoju ordinaciju. I rekla sam samoj sebi:

„Ha, ta glupa stara krava, to glupo stvorenje, vratila mi je 4.500 više i sada se moram vratiti da joj vratim novac!“

Već sam bila na putu za supertrgovinu, kada sam upala u golemu prometnu blokadu. Preko autoradija sam saznala, da je sve naokolo tako.

I ponovno sam glasno pomislila i rekla sam sebi:

„Ha! To je vrhunac. Sada moram još sate mojeg dragocjenog vremena izgubiti, jedino zato što je ta glupa krava bila odviše tupa, da pravo računa. Nitko joj nije naredio da bude tako tupa i da se preračuna! Ja jednostavno kažem: „Odlazim kući i u tim okolnostima ne ću joj više novac vratiti natrag! Ne, ni u kojem slučaju; ona sama je za to kriva.“

Ali usprkos tih mojih izgovora savjest me je prekoravala za taj slučaj s povratom novca. I budući da je moj otac tako često i tako jasno naglašavao taj temelj poštenja on se učvrstio i u mojem karakteru, išla sam slijedeće nedjelje na svetu ispovijed i rekla sam svećeniku koji je bio u ispovjedaonici:

„Velečasni oče, ja sam sagriješila, jer sam prisvojila 4.500 pesosa, jer nisam vratila taj novac ženi kojoj je pripadao.“ Nisam uopće pazila na to što mi je ispovjednik rekao ili što mi je preporučio.

I kada sam ja vidjela tu scenu u „Knjizi života“ GOSPODIN BOG mi je o tome rekao:

„Taj manjak ljubavi prema bližnjemu, koji si ti tog dana počinila, kada nisi popravila svoj grijeh, nije također u redu. Iznos od 4.500 pesosa za tebe je bio malenkost, jer si ti takav iznos dnevno kroz prozor bacala, za besmisleno što si bezuvjetno htjela imati, ali za tu siromašnu ženu s najmanjom plaćom, koja uz to radi tek pola dana i svoju djecu je morala kući ostaviti, da bi uopće mogla preživjeti, za nju je tih 4.500 pesosa bilo životno uzdržavanje za čitava tri dana, njezin kapital za hranu i piće čitavoj obitelji za ta tri dana.“

I znate li što je bilo najgore i što me je najviše dirnulo bilo je kako mi je GOSPODIN pokazao tu scenu: ja sam naime mogla svojim očima vidjeti kako je ta žena sa svojom djecom stvarno morala trpjeti i kako je ta obitelj nekoliko dana trpjela pravu glad. Sve zbog moje krivnje. Posljedica mojeg grijeha. Ta žena je podnijela sve to sa svojom malenom djecom i morala je uz to biti u tjeskobi da ne izgubi radno mjesto na kasi u supertrgovini.

Tako ukazuje naš GOSPODIN BOG u „Knjizi života“ na naše ponašanje. On nam pokazuje, kada smo nešto učinili, tko je morao trpjeti zbog tog našeg djela, tko je morao snositi posljedice, na koja djela je time naveden čovjek koji je time upao u nevolju i kako se je taj poslije toga

vladao ili što je tada učinio."

...

Â